

“KÜLƏYİN NƏĞMƏSİNİ DİNLƏ” ROMANI HARUKİ MURAKAMİ YARADICILIĞININ ERKƏN NÜMUNƏSİ KİMİ

Xülasə

Çağdaş yapon ədəbiyyatının görkəmli nümayəndəsi Haruki Murakami yaradıcılığı 1979-cu ildə “Küləyin nəğməsinə dinlə” adlı kiçikhäcmli romanı ilə başlamışdır. İlk qələm təcrübəsi Haruki Murakaminin kosmopolitizmini və dilindəki amerikan təsirlərini ən yaxşı əks etdirən əsərlərindəndir. Əsərin qəhrəmanları yaponlardır, məkan olaraq da Yaponiyadır, lakin bu qohramanlar Qərb müsiqisini dinləyir, Qərb ədəbiyyatını oxuyur, Qərb markalarından istifadə edirlər. Nəinki mədəniyyət və istehlak malları, eyni zamanda zamanın tarixi hadisələrlə bağlı xatırlanması, xarici görünüşün bənzədilməsi kimi şüra hopmuş hər şey Qərb məhsuludur. Romanının təhkiyəcisi-bəş qəhrəmanı adsız “僕 (Boku) – 僕” məyyən dərəcədə Haruki Murakaminin prototipidir. “Küləyin nəğməsini dinlə” romanı erkən yaradıcılıq nümunəsi kimi yazarın öz dünyasına açılan və onun dünyagörüşünü əks etdirən, növbəti əsərlərin ilkin ipucuları ilə zəngin olmasıyla xarakterikdir.

Açar sözlər: Qərb, Amerika, kosmopolitizm, Boku, H.Murakami, Kennedy, amerikan, yapon

Giriş. Postmodern ədəbiyyatın ən məhsuldar yazıçılarından biri Haruki Murakamıdır. H.Murakami yaradıcılığı müxtəlif mədəniyyətlərin sintezini əks etdirdiyi üçün mədəniyyətlərarası yanaşma tələb edir. Onun bədii irsinin böyük bir qismi romanlarından ibarətdir. H.Murakaminin postmodern ədəbiyyatda önemli nümunə hesab olunan yaradıcılığı kosmopolitizm, realizm, surrealizm, magik realizm, dedektiv, elmi fantastika, şamanizm, ekzistensializm elementlərinin mövcudluğu ilə də səciyyələnir. H.Murakaminin ilk yaradıcılıq nümunəsi olan “Küləyin nəğməsini dinlə” romanı yazardılarının kosmopolitizmini və dilindəki Amerika təsirlərini ən yaxşı əks etdirən əsərlərindəndir.

Yapon ədəbiyyatının görkəmli nümayəndəsi Haruki Murakami yaradıcılığı 「風の歌を聴け」 — “Küləyin nəğməsini dinlə” [1] adlı romanı ilə başlamışdır. Qeyd etmək lazımdır ki, sözügedən roman Ziya Fazılın tərcüməsində 2016-ci ildə “Xəzər” jurnalının 1-ci sayında “Küləyin nəğməsini dinlə” [2] adı ilə tam şəkildə nəşr olunmuşdur. Romanın adı XX

əsr Amerika yəzicisi Truman Kapotinin 1947-ci ildə qələmə aldığı “Shut a Final Door” (“Son qapını bağla”) hekayəsinin sonuncu – “Heç bir şey düşünməyin, küləyi düşünün” cümləsindən götürülmüşdür [3, s.344]. H.Murakami 1978-ci ildə ilk romanını tamamladıqdan sonra onu Bungey (文藝-Bungey (Fiction-qurğu) 1933-cü ildən Kavade Şobou Shinşa nəşriyyatı tərəfindən dərc olunan ədəbi dərgidir. Aylıq nəşr olunan dərgi 1980-ci ildən etibarən ildə dörd dəfə işq üzü görür. Jurnalın əsas istiqamətlərindən biri də yeni yazarları aşkar etmək üçün “Bungey” müsabiqə və mükafatına nəzarətdir). ədəbiyyat jurnalının gənc istedadlar müsabiqəsinə göndərmişdir. 1979-cu ilin aprel ayında roman müsabiqənin qalibi olaraq 22-ci “Yeni yazarlar üçün Gunzo mükafatı”na layiq görülmüşdür. “Küləyin nəğməsini dinlə” romanının ilkin adı “Happy Birthday and White Christmas” (“Ad günün mübarək və Bəyaz Milad bayramı”) olmuşdur [4]. 1979-cu il iyul ayının 23-də Kordanşa nəşriyyatında “Küləyin nəğməsini dinlə” adı ilə işq üzü görən romanın üz qabığında il-

kin adı "Happy Birthday and White Christmas" da öz əksini tapmışdır. Roman 81-ci "Akutagawa mükafatı"na (1935-ci ildə Ryunosuke Akutagavanın xatirəsinə "Bungeyşunju" jurnalının redaktoru Kan Kikuchi tərəfindən təsis edilib. İldə iki dəfə – yanvar və iyul aylarında yaradıcılığa ilk addımlarını atan ən yaxşı gənc yazarın qızetdə və ya jurnalda dərc olunmuş yeni bir bədii nümunəsi verilir.) namızed göstərilmiş, əhəmiyyətli bir əsər olaraq dəyərləndirilsə də, mükafatı qazana bilməmişdir. Əsər 1981-ci ildə rejissor Kazuki Omori tərəfindən ekranaşdırılmışdır.

Yeniyetməlik illərini Qərb ədəbiyyatı – Fyodor Dostoyevski, Frans Kafka, Skot Fitscerald, Raymond Şendli, Truman Kapote, Con Apdayk, Kurt Vonnequt, Riçard Brautiqan və digər ədibləri oxumaqla keçirən və Ədəbiyyat fakültəsini bitirən Haruki Murakami yaradıcılığın 29 yaşında başlamışdır. "Heç ağlımın ucundan belə keçirməmişdim, lakin roman yazmağı düşündüm", – deyən yəzici ilk addımını 1978-ci il aprel ayında atmışdır. Həmin ilin 1 aprel tarixində Cinqu stadionunda çəmənlilikdə uzanıb beyzbol yarışını izləyən H.Murakami anidən roman yazmağa qərar vermişdir: 「僕が「そうだ、小説を書いてみよう」と思い立ったのはその瞬間のことだ。晴れ渡った空と、緑色をとり戻したばかりの新しい芝生の感触と、バットの快音をまだ覚えている。そのとき空から何かが静かに舞い降りてきて、僕はそれをたしかに受け取つたのだ」 [5, s.50].

"Mənim, 'Bəli, mən roman yazım', – deyə ilk dəfə ağlımdan keçirdiyim andı bu. Açıq səma, yaşıl, tər çəmənlərin toxunuşu, beyzbol çomağının həzz verən səsini hələ də xatırlayıram. O an göydən bir şey səssizcə süzülərək aşağı enmiş və mən də onu uğurlu şəkildə yaxalamaşdım sanki".

Yazıçı

「走ることについて語るときに僕の語ること」「Qaçısdan danışdıgım zaman nə danışıram» adlı xatırə kitabında yaradıcılıq yolundakı ilk qədəmini, həmin günün atmosferini izah edərək deyirdi:

「小説家になろうというような野心があつ

たわけではない。僕として何はともあれ無心に小説家というものが書きたかった。何を書こうという具体的なイメージもないまま、「今なら何か自分ありに手応えのあるものがかけるんじゃないかな」と感じたのだ」 [5, s.50].

"Mənim istədiyim hər necə olursa, olsun mənliyimi bir kənara qoyaraq roman yazmaq idi. Nə yazacağımı dair heç bir fikrim yox idi. Lakin içimdə belə bir hiss oyanmışdı ki, indi yazsam, ortaçığa nəsə çıxa bilər".

H.Murakami yaradıcılığının erkən dönmələrində caz klub-bar işlədirdi, yazımaq işe işarası 30 dəqiqə-1 saat vaxt ayırdı. İlk qələm təcrübəsi "Küləyin nəgməsini dinle" məhəsəsi fasilələrdə fiziki yorğunluqla, zamanla yarışaraq yazılın romandır. Baxmayaraq ki, romanda müəyyən yeniliklər var, lakin duygular çox zəifdir. H.Murakami əsəri xronoloji ardıcılıqla yazmadığını, hər bir səhnəni ayrıraqda yazıb, sonradan onları tam parça halına götürdüyini bildirmişdir. Əsərin ilk səhifələrində mətinin yazılımasına əhəmiyyətindən danişilaraq özünümüalice üçün faydalı olacaq nəzərə çatdırılır. Əsərin təhkiyəçisi – baş qəhrəmanı adsız "僕 (Boku) – Mən" Derek Hartfield yaradıcılığından bəhrələndiyini xüsusi diqqətə çatdırır. Bundan sonrakı hissələrda isə oxuculara ötürülen bir ismaric yoxdur, əsərin hər hansı bir ideyası önsə çıxmır. Təhkiyəçi 1970-ci ilin yay tətili zamanı Tokiodan doğma şəhəri olan Kobeyə dönmüş və 18 gün müddətində həyatındaki əhvalatları nəql etmişdir. Romanın xüsusi bir ideyası olmadığını vurgulayan yəzici bu məsələ ilə bağlı belə aydınlıq gətirmiştir: "Burada mənim də anladığım çoxlu şeylər var. Çox şey bilinməyən şəkildə meydana çıxır, sanki avtomatik yazı kimi. İlk səhifələrdə demək istədiklərimi yazmışam, sonrasında isə heç bir mesaj yoxdur. Mən heç nəşr olunacağını belə düşünmürdüm" [6, s.38-39].

H.Murakami bədii yaradıcılığa özünümüalice üsulu kimi başlamışdır. Gənc Harukinin atası ilə olan problemlə münasibətləri, yaxın dostunun intihar etməsi, ilk ugursuz eşq macərası kimi məsələlər yəziciyə böyük təsir göstərmişdir. Yəzicinin avtobiografik cizgilərlə zə-

gin ilk yaradıcılıq məhsulu olan "Küləyin nəgməsini dinle" romanının baş qəhrəmanı Boku (Mən) müəyyən dərəcədə Haruki Murakaminin prototipidir. Boku iyirmi yaşından yazımaq çəlidiqlərini iyirmi doqquz yaşında söyləməyi bacarmışdır. Səkkiz il ərzindəki müxtəlif təcrübələrlə – ağrılı zərbələr, anlaşılmazlıqlar, saysız kələklər, yalanlarla üzləşən gənc yazmaqla özünümüalice istiqamətində bir addım atmışdır: 「もちろん問題はひとつ解決してはいないし、話り終えた時点でもあるいは事態は全く同じということになるかもしれない。結局のところ、文章を書くことは自己療養の手段ではなく、自己療養へのささやかな試みにしか過ぎないからだ。うまくいけばずっと先に、何年か何十年か先に、救済された自分を発見することが出来るかもしれない、と」 [1, s.8].

"Ölbəttə, bu, heç bir problemi həll etməyəcək, hətta ola bilsin ki, həkəyə bitdiğindən sonra hər şey olduğu kimi qalacaq. Göründüyü kimi, mətinin yazılıması özünümüalice vasitəsi deyildir, sadəcə olaraq, özünümüalice istiqamətində zəif bir addımdır. Uğurla irəliləyərsə, bəlkə illər sonra – on il sonra xilas olmuş özümü tapa bilərem".

H.Murakami 1995-ci ildə yapon analitik psixoloqu Kavay Hayou ilə etdiyi səhəbətində deyirdi: "Nə üçün mən roman yazmağa başladığımı həqiqətən bilmirəm. Sadəcə olaraq anidən istədim və başladım yazmağa. Baxmayaraq ki, hələ də bunu düşünürəm, lakin zənnimcə bu özünümüalicanın (自己療養– self therapy) müəyyən mərhələləri id" [7, s.79].

Roman 29 yaşında Bokunun təhkiyəsi ilə başlayır və təhkiyəçinin dilindən verilən epilogla sona çatır. Hətta əhvalatların cərəyan etdiyi tarixlər də 8-26 avqust 1970-ci il – 18 gün kimi dəqiqliklə göstərilmişdir. Əsərin birinci hissəsinə proloq alındıra bilərik ki, burada 29 yaşında qarşımıza çıxan Boku həkəyə qələmə almaqdakı məqsədini izah edərək, Derek Hartfield yaradıcılığından bəhrələndiyini vurgulayırlar. Bundan sonra həkəyə nəql edən Boku 21 yaşındadır. Universitet üçün Tokioya getmiş Boku 21 yaşında – 1970-ci ilin yay tətili zamanı 18 günlük doğma şəhəri Kobeyə geri dönür.

Universitetə qəbul zamanı tanış olduğu dostu Siçovulla isti yay günlərini barda pivə içməklə, hovuzda üzməkla keçirirlər. Qısa müddət ərzində barda tanış olduğu bir neçə qadınla olan münasibətləri, doğma şəhərindəki əsaqlıq xatırələri əsərin sujetini təşkil edir. Məlum olduğu kimi, H.Murakami 1949-cu ildə anadan olmuş və iki yaşından universitetə qəbul olana qədər Kobedə yaşamışdır. Bu prizmadan yanaşıqdıqda 1970-ci ilin 21 yaşındaki Boku yəzicinin özüdür. Ailənin tek övladı olan Boku mütləq etmək və müsiqiya olan dərin sevgisi ilə də yəzicinin hayatı faktlarını xatırladır. Romanın epiloqunda Boku yenidən 29 yaşında meydana çıxır və artıq evlənmiş, xanımı ilə birlikdə Tokioda yaşayır. Boku sonda yenidən Derek Hartfield yaradıcılığına dönrək həkəyatini tamamlayırlar.

H.Murakaminin dünyagörüşünün formaladığı dövr Yaponiyanın Qərb, xüsusilə də Amerika təsirlərinə məruz qaldığı mərhələyə təsadüf edir. Gəncliyində Skot Fitscerald, Truman Kapote, Con Apdayk, Kurt Vonnequt kimi Amerika ədəbiyyatının görkəmli söz ustalarının yaradıcılığını mükəmməl şəkildə öyrənən H.Murakami amerikan yazı üslubundan əhəmiyyətli dərəcədə təsirlənmişdir. Bu baxımdan H.Murakami Amerika və Yaponiya arasında mədəni vasitəci kimi dəyərləndirilir. Yazıçının yaradıcılığını konkret olaraq hansıa bir kateqoriyaya daxil etmək, romanlarının janrı, formasını müyyən etmək bir qədər çətindir. H.Murakaminin postmodern ədəbiyyatda önemli nümunə hesab olunan yaradıcılığı kosmopolitizm, realizm, surrealizm, magik realizm, dedektiv, elmi fantastika, şamanizm, ekzistensializm elementlərinin mövcudluğu ilə də səciyyələnir.

"Küləyin nəgməsini dinle" romanı Haruki Murakaminin kosmopolitizmini və dilindəki amerikan təsirlərini ən yaxşı əks etdirən əsərlərinindərdir.

「話せば長いことだが、僕は21歳になる。」

まだ充分に若くはあるが、以前ほど若くはない。もしそれがきにいらなければ、日曜の朝にエンパイア・ステート・ビルの屋上から飛び下りる以外に手はない。

大恐慌を扱った古い映画の中でこんなジョークを聞いたことがある。「ねえ、僕はエンパイア・ステート・ビルの下を通りかかる時にはいつも傘をさすんだ。だって上から人がバラバラ落ちてくるからね」 [1, s.24]。

“Danışsaq, uzun məsələdir, mənim 21 yaşı var.

Kifayət qədər cavanam, lakin əvvəl daha cavan idim. Əgər bu xoşuma gəlməsə, bazar günü səhər Empayr Steyt Bildinqin damından özümü aşağı ata biləram.

Böyük depressiya ilə bağlı çəkilən köhnə filmdə belə bir zarafat eştmişdim:

“Mən Empayr Steyt Bildinqin yanından keçəndə həmisi çətirimi açıram. Yuxarıdan hey adam tökülür”.

“Küləyin nəgməsini dinle” əsərindən verilmiş bu nümunəyə nəzər yetirsək, müəllif sim-

volik Amerika obyekti olan “Empayr Steyt Bildinq” binasına və tarixi hadisələrə əsaslanan filmə istinad edərək yaponcaya xas olmayan yeni ədəbi xüsusiyyət ortaya çıxartmışdır. Roman orijinal dili olan yapon dilində başqa bir dildə çevrilmiş əsər təsiri bağışlayır. H.Murakaminin dili və ədəbi mənzərəsi müasirləri ilə müqayisədə tamamilə fərqlidir. Bu baxımdan da, həm ədəbi tənqidçilər, həm də dilçilər H.Murakaminin mübahisəli dil istifadəsinə qarşı çıxmışdır.

Bütün bu tənqidlər qarşısında H.Murakami “Küləyin nəgməsini dinle” romanını əvvəl ingilis dilində yazdığını və sonra yapon dilinə tərcümə etdiyini bildirmişdir. Lakin Qərb, xüsusiyyət, Amerika ədəbiyyatını oxuyan H.Murakami üçün yapon dilində yazmaq çox çətin idi: “Mən iyirmi doqquz yaşımla olanda roman yazmağa başladım. Mən nəsə yazmaq istəyirdim, lakin necə edəcəyimi bilmirdim. Yaponca necə yazacağımı bilmirdim, yapon yazıçılarının əsərlərinən demək olar ki, heç nə oxumamışdım. Buna görə də üslubu, quruluşu – hər şeyi oxuduğum amerikan və Qərb kitablarından götürdüm. Neticədə isə mən öz üslubumu yaratdım. Beləliklə, bu, bir başlangıç idi” [8].

H.Murakami dilinin və üslubunun ən öncəli tərəflərindən biri qəhrəmanlarının kosmopolit davranışları və bu qəhrəmanların şüurları, təxəyyüllerinin kəskin şəkildə eks olunma-

sıdır. Qeyri-ənənəvi üslub – qlobal mədəniyyət məhsulları, istehlak mallarına istinad, milliyətçi olmayan, özü ilə mübarizə aparan qəhrəmanlar Haruki Murakaminin tamamilə özünəməxsus mənlik duyğusundan xəbər verir. “Küləyin nəgməsini dinle” romanının dili, ritmi, tonu kosmopolitizmin yazarının qəhrəmanlarının süründa və şəxsiyyətlərinin formallaşmasında nədərcədə rol oynadığını meydana çıxartmağa kömək edir. Əsərin qəhrəmanları yaponlardır, məkan olaraq da Yaponiyadır, lakin bu qəhrəmanlar Qərb musiqisini dinləyir, Qərb ədəbiyyatını oxuyur, Qərb markalarından istifadə edirlər. Müəllif Yaponianın regionallığını, mədəniyyətini aşkar edən bütün simvolları ortadan çıxartmışdır. Romanda nəinki mədəniyyət və istehlak malları, eyni zamanda zamanın tarixi hadisələrlə bağlı xatırlanması, xarici görünüşün bənzədilməsi kimi şüura hopmuş hər şey Qərb məhsuludur:

「僕は彼女の写真を一枚だけ持っている。裏に日付けがメモしており、それは1963年8月となっている。ケネディ一大統領が頭を撃ち抜かれた年だ。彼女は何処かの避暑地らしい海岸の防潮堤に座り、少し居心地悪そうに微笑んでいる。髪はジーン・セバーグ風に短く刈り込み（どちらかというとその髪型は僕にアウシュウィツを連想させたのだが）、赤いギンガムの裾の長いワンピースを着ている」 [1, s.101].

“Məndə onun bircə fotosu var. Arxasında tarix yazılıb: “avqust, 1963-cü il”. Prezident Kennedinin başından vurulduğu il. Dəniz kənarında, hansısa bir bağ yerində bəndin üstündə oturub, candərdi gülümsəyir. Cin Seberq stilində qısa kəsilmiş saçlar (əslində isə onun saç düzümü mənə Auşvitsi xatırladır), əymində isə qırmızı damalı uzun don”.

Romanın verilmiş bu nümunədə, Boku iyirmi bir yaşında canına qəsd edən üçüncü rəfiqəsi haqqında danışarkən əlində mövcud olan bir fotodan bəhs edir. Fotonun arxasında tarix göstərilmişdir ki, təhkiyəçi bu tarixi Amerikanın 34-cü prezidenti Con Kennedinin başından vurulduğu tarixlə xatırlayır, rəfiqəsinin xarici görünüşünü amerikan kinoaktрисası Cin Seberqə bənzədir. Prezident Con Kennedinin adı əsərdə

çox sıx çəkilir. Con Kennedinin vurulduğu il Bokunun hayatındə bir dönüş nöqtəsi olmuşdur: 「僕がものさしを片手に恐る恐るまわりを眺め始めたのは誰かがケネディ一大統領の死んだ年で、それからもう15年になる。15年かけて僕は実にいろいろなものを放り出してきた」 [1, s.11].

“Əlimə xətkəs alıb ətrafıma göz gəzdirməyə başladığım il prezident Kennedinin öldürdüyü il idi. Deməli, artıq 15 il keçib. Düz 15 il hər şeyi atmaqla məşğul olmuşam”. Bu nümunədə də H.Murakaminin kosmopolitizmi açıq şəkildə meydana çıxır. Romanda Yaponiyadakı bir hadisəni deyil, prezident Kennedy ilə bağlı hadisələrin seçilməsini H.Murakami belə izah etmişdir: “Kennedi siyasetinə heyran olmamışdım, lakin 1960-ci illərin əvvəllerində gətirdiyi idealist, liberal atmosferdən çox təsirlənmişdim” [6, s.40].

Yuxarıda romanın verilmiş nümunələrdə Haruki Murakaminin daha çox Amerikadan təsirləndiyi aşkar olur. Əlbəttə, bunun səbəbi H.Murakaminin doğulduğu tarixdən bir neçə il sonra Yaponiya ilə ABŞ arasında imzalanan sazişlər olmuşdur. Bu anlaşmalara əsasən, işgal rejimindən son qoyulmuş, ABŞ və Yaponiya münasibətəri hərtərəfli inkişaf mərhələsinə daxil olmuşdur. Haruki Murakaminin böyüdüyü Kobe kimi liman şəhəri isə amerikanların və ABŞ istehsalı məhsulların daxil olduğu ilk yerlərdən idi. Lakin H.Murakaminin dünyagörüşünün formallaşmasında Amerika ilə yanaşı, ümumilikdə Qərb mədəniyyətinin böyük rolü olmuşdur. İlk qələm təcrübəsində dəha çox Amerikanın öncə çıxmamasına baxmayaraq, yunan, alman, fransız, ingilis, italyan mədəniyyətlərinin təsiri də yazıcının bədii ırsında öz əksini tapmışdır:

「もしもあなたが芸術や文学を求めているのならギリシャ人の書いたものを読めばいい」 [1, s.13].

“Əgər sizə incəsənət və ədəbiyyat lazımdırsa, gərk yunanların yazdıqlarını oxuyanız”. Heç təsadifü deyildir ki, H.Murakami yaradıcılığının erkən dönenlərdə ölkəsində məruz qaldığı bir çox tənqidlərdən, eyni zamanda yaradıcılığına olan münasibətlərdən yayınmaq üçün həyat yoldaşı ilə Avropa turuna çıxmış və

bir müddət Yunanistanda yaşamışdır. Hətta yazıçıya ədəbi şöhrət gətirən 「ノルウェイの森」 – “Norveç meşəsi” [9] romanı bu səyahət əsnasında yazılmışdır.

Filip Stivik “The theory of the novel” (“Roman nəzəriyyəsi”) adlı kitabında roman dünyasını araşdırarkən, Henri Ceymsin “The Portrait of a Lady” (“Bir qadının portreti”) əsərinin ön sözündə belə bir nümunə gətirmiştir: “Roman dünyasını bir tikili olaraq düşünək, bu tikilinin bir deyil, milyonlarla və ya saysız ədər pəncərəsi olduğunu deyə bilərik. Bu pəncərələr, tikilinin möhtəşəm ön divarında, roman yazarının dünyasına açılan, açılması mümkün olan və onun öz dünyagörüşünü əksetdirmə istəyin yaratdığı saysız dəliklərdir” [10, s.57]. Henri Ceymsin qeyd etdiyi kimi, “Küləyin nəgməsini dinle” romanında yazarın dünyasına açılan saysız pəncərələrlə qarşılaşıraq. Murakaminin dünyagörüşünün formallaşmasına təsir göstərən Qərb mədəniyyəti ədibin yaratdığı bütün qəhrəmanların bəhrələndiyi əsas mənbədir. H.Murakaminin musiqi ilə bağlı zəngin və özünəməxsus dünyagörüşü sözügedən romanda geniş şəkildə öz əksini tapmışdır. H.Murakami romanlarını unudulmaz edən əsas xüsusiyyətlərən biri bütün filmlərdə olduğu kimi, yazıcının hər bir əsərinin özünəməxsus saundtrekinin olmasıdır. “Küləyin nəgməsini dinle” romanının saundtreki isə amerikan rock qrupu Beach Boysun “Koliforniya qızları” (California Girls) musiqidir. Musiqinin hər şeyə qadir olduğunu düşünən müəllifin romanın on birinci bölməsində qələmə alıqları bu sözlər olduqca diqqətəlayiqdir:

「今日もうんざりするような暑さだったがそんなものは御機嫌なロックを聴いて吹き飛ばそう。いいかい。素晴らしい音楽つてのはそういうためにあるんだぜ。可愛い女の子と同じだ。オーケー、1曲目。これをただ黙って聴いてくれ。本当に良い曲だ。暑さなんて忘れちまう。ブルック・ベントン、「レイに一・ナイト・イン・ジョージア」」 [1, s.53].

“Bu gün bayır od tutub yanır – qoy rock onu sərinletsin! Musiqi elə onun üçün yaranıb. Bizim gözəl qızlarımız kimi. Okay, birinci

mahnı! Sakitçe ona qulaq asın, əla mahnidır. İstini yaddan çıxarın! Beləliklə, Bruk Benton "Georgiada yağışlı gecə".

Nəticə. Avtobiografik məqamlarla dolu olan "Küleyin nəgməsini dinlə" əsəri H.Murakaminin zəngin və özünəməxsus dünyagörüşünü özündə ehtiva edən romandır. H.Murakaminin qeyd etdiyi kimi, çap olunacağıını belə dünsünmədiyi romanda xüsusi müəllif ideyası ol-

mamasına baxmayaraq, kifayət qədər uğurlu bir əsər olmuşdur. H.Murakaminin çağdaş dünya ədəbiyyatında tutduğu mövqeyi məhz ilk yaradıcılıq addımlarının doğru yönətildiyindən irəli gelir. Sonrakı mərhələdə yazdığı romanlarında müşahidə olunduğu kimi, yazıçı ilk əsərində də doğma Yaponiyasını qlobal mədəni dəyərlər və ədəbi meyarlarla birləşdirərək oxucularına təqdim etmişdir.

ƏDƏBİYYAT

1. 村上春樹、「風の歌を聴け」、講談社、2004
2. Haruki Murakami "Küleyin nəgməsini dinlə", "Xəzər" jurnalı №1, 2016
3. 村上春樹 雜文集、新潮社、2011
4. <http://konoichi.kodansha.co.jp/l212/02.html>
5. 村上春樹、「走ることについて語るときに僕の語ること」、文藝春秋、2010
6. Kawamoto Sabrou, Monogatari no tame no bouken. Bungakukai (August 1985).
7. Murakami Haruki 村上春樹and Kawai Hayao河合速雄. 1996. Murakami Haruki, Kawai Hayao ni Ai ni Iku 村上春樹河合速雄に会いに行. Tokyo: Shinchousha.
8. WRAY John, "Haruki Murakami, The Art of Fiction", The Paris Review, No. 182, Summer 2004
9. 村上春樹、「ノルウェイの森」、講談社、2004.
10. Philip Stevick, "Roman teorisi". Ankara, Akçağ Yayınları, 2004.

THE NOVEL "HEAR THE WIND SING" AS AN EARLY EXAMPLE OF HARUKI MURAKAMI'S CREATIONS

Summary

Haruki Murakami, the prominent representative of contemporary Japanese literature, began his creative career in 1979 with a short novel "Hear the Wind Sing". The first pen experience reflects Haruki Murakami's cosmopolitanism and American influence in his language. The heroes of the work are Japanese and spatial in Japan, but these heroes listen to Western music, read Western literature, and use Western brands. Not only the culture and the consumer goods, but also everything permeating to the consciousness as the memory of the historical events, resembling of the outer appearance are Western. The narrator - protagonist of the novel is unnamed "僕 (Boku) - I" is a prototype of H.Murakami. The novel "Hear the Wind Sing" as an early example of creativity, is characterized by the discovery of the author's own world and reflects his outlook, is rich in the initial prompts of the following works.

Key words: West, America, cosmopolitanism, Boku, H.Murakami, Kennedy, American, Japanese

РОМАН «СЛУШАЙ ПЕСНЮ ВЕТРА» КАК РАННИЙ ПРИМЕР ТВОРЧЕСТВА ХАРУКИ МУРАКАМИ

Резюме

Харуки Мураками, видный представитель современной японской литературы, начал свою творческую карьеру в 1979 году с короткого романа «Слушай песню ветра». Первый опыт пера отражает космополитизм Харуки Мураками и американское влияние на его языке. Герои произведения японцы и пространства в Японии, но эти герои слушают западную музыку, читают западную литературу, используют западные бренды. Не только культура и потребительские товары, но и все, что пронизывает сознание, как память об исторических событиях, напоминание внешнего вида является западным. Рассказчик - главный герой романа безымянного «僕 (Boku) - я» является прототипом Х.Мураками. Роман «Слушай песню ветра» как ранний пример творчества, характеризуется открытием собственного мира автора и отражает его мировоззрение, богат первоначальными подсказками следующих работ.

Ключевые слова: Запад, Америка, космополитизм, Боку, Х.Мураками, Кеннеди, американский, японский